

Grøn Vækst præsenteres i løbet af nogle uger, og jeg forstod, at der var en ordveksling med skatteministeren for et øjeblik siden. Og jeg må sige, at det hensyn, der skal tages, jo er et balanceret hensyn til at være ambitiøs i forbindelse med den grønne dagsorden og samtidig få det til at gå hånd med, at dansk landbrug har ordentlige rammebetingelser. Det er en balance, som sagtens kan findes. Og det er sådan set det, der er regeringens ambition.

Det er måske derved, at regeringen adskiller sig fra hr. Per Clausen og hr. Per Clausens parti. For vi ønsker sådan set at fremme en klimadagsorden, hvor man reducerer udledningen, hvor man reducerer forbruget af forurenende brændstoffer med det sigte helt at få dem udfaset, på en måde, hvor der samtidig er plads til vækst og dermed også til velstandsudbygning i vort samfund. Og der vil jeg tro, at hr. Per Clausens opskrift er den modsatte. Og jeg vil da medgive så meget, at hvis man satte alting i stå, var det selvfølgelig den sikre genvej til at reducere energiforbruget.

Kl. 14:11

Formanden:

Hermed sluttede det første spørgsmål.

Vi går til det andet spørgsmål. Det er også til statsministeren, og det er også stillet af hr. Per Clausen.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 1966

2) Til statsministeren af:

Per Clausen (EL):

Hvilke lande mener statsministeren skal gå i spidsen på klima- og miljøområdet, hvis det ikke skal være Danmark?

Formanden:

Værsgo til hr. Per Clausen.

Kl. 14:11

Per Clausen (EL):

Spørgsmålet lyder: Hvilke lande mener statsministeren skal gå i spidsen på klima- og miljøområdet, hvis det ikke skal være Danmark?

Kl. 14:11

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:11

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har allerede svaret på spørgsmålet i det sidste spørgsmål, for jeg mener, at Danmark er med i spidsen, og det er regeringens absolutte klare

målsætning, at vi skal vedblive med at være præcis dér.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:11

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på statsministeren, at han mener, at de resultater, som Danmark har opnået i de senere år i forhold til energiforbruget og CO₂-udslippet, den sådan langsommere takt, hvorved regeringen gennemfører de løfter, den er kommet med, så er udtryk for, at man står i spidsen.

Nu vil jeg sige, at jeg jo så næsten ikke tør tænke på resultatet af den kommende FN-konference, for hvad er nu realiteten, hvis vi tager Danmarks situation? Ikke alene er den, at vi i 2005, 2006 og 2007 har haft et stigende CO₂-udslip, men den er jo også, at Danmark er et af de lande, der har det største CO₂-udslip med 12 t om året pr. indbygger. I den sammenhæng er det selvfølgelig vældigt ambitiøst, at klimaministeren og regeringen har annonceret en kampagne om, at vi alle skal spare 1 t. Men set i lyset af, at FN's klimapanel siger, at vi skal ned på et gennemsnit pr. individ, pr. menneske, her på jordkloden på omkring 2 t inden 2050, så kan enhver vel se, at der skal betydeligt højere tempo på.

Så mit spørgsmål til statsministeren er sådan set stadig væk, om han ikke er enig med mig i, at med det tempo, som regeringen har på nu, er Danmark slet ikke er i færd med at levere det, der skal til, hvis vi har det udgangspunkt, at vi ikke har mere ret til at forurene med CO₂ end andre mennesker på jordkloden.

Derfor må det være en naturlig konsekvens af statsministerens politiske synspunkt, at andre lande må gå i spidsen. Derfor ville det jo være rart at høre, hvad det er for andre lande, der skal gå i spidsen og yde en større indsats end Danmark i de kommende år.

Kl. 14:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:13

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes jo, det må være meget enkelt at tage stilling til, hvem der er i spidsen, og hvem der ikke er i spidsen. Man kan jo f.eks. se på, hvordan det ser ud med energiintensiteten, og der har Danmark den bedste energiintensitet i EU, altså målt i forhold til vores energiproduktion, i forhold til reelt BNP. Og hvis man ser på, hvor-